

tægt bestaaer i Sportler, Brug af Jord, Naturligheder og Sligt, hvis Værdi maa ansees at være stegen under de forandrede Konjunkturer. Det er denne Opfattelse, som jeg ikke kan Andet end ansee for at være ubegrundet. Loven om Retsbetjent- og Magistratspersoners Ansættelse paa fast Gage, af samme Dato som den almindelige Lønningslov, fastsætter i § 4, efterat Paragrafen først har fastsat, hvilke faste Lønninger der skulle tilkomme de forskjellige Klasser af disse Embedsmænd, at disse Lønninger skulle udbetales i Overensstemmelse med Loven af 31te Marts 1860 § 5. Det er altsaa denne Lov, hvortil Retsbetjentloven af 19de Februar 1861 henviser som den, der angiver Reglerne, og den bestemmer i sin § 5, at Sædtillæget skal udredes af de samtlige aarlige Indtægter; den indeholder ingen Indskrænkning med Hensyn til, hvor Hovedindtægten falder; den undtager blot Honorarer og saadanne runde Summer, der ere blevne tillagte forskjellige Embedsmænd. Naar man altsaa tager Sagen for sig, er der ikke andre Regler om Retsbetjentene, hvad dette Spørgsmaal angaaer, end at de skulde have Sædtillæg efter Loven af 31te Marts 1860, og den siger da ligefrem, at Sædtillæget skal gives af den hele samlede Lønning. Jeg behøver neppe at tilføie, fordi det ligger saa aldeles nær, at det dog ikke gaaer an at antage en Lov hævet ved en anden Lov, der udkommer under samme Dato, at det ikke gaaer an at lade den almindelige Lønningslov af 19de Februar hæve den under samme Dato udkomne specielle Lønningslov med Hensyn til de omhandlede Retsbetjente. Det er Noget, der ikke kan bestaae med nogen Fortolkning, hverken med en egentlig streng juridisk eller den, som en Betragtning af Lovens Forhold til hinanden maa medføre. Jeg skal imidlertid ikke gaae nærmere ind paa dette, fordi jeg antager det for at være saa indlysende, at man ikke ved en Lov kan give noget Paalæg eller nogen Indskrænkning med Hensyn til en anden Lov, udkommen aldeles samtibig med den første, men jeg troer ogsaa, at man, selv afseet fra, hvad Fortolkningen saaledes ligefrem maa medføre, vil, ved at fæste Diet paa Loven om Retsbetjent- og Magistratsembeders Lønning, finde, at Meningen ikke kan have været den,

at den almindelige Lønningslov skulde have nogen Indflydelse paa den. § 2 fastsætter i Forbindelse med de almindelige Regler, der gaae forud, at de faste Lønningsindtægter, som en Embedsmand hidtil har oppebaaret, og som ikke høre ind under dem, der vedkomme den egentlige Sportellovgivning, thi de skulle flyde ind i Statskassen, skal han fremdeles vedblive at oppebære, navnlig Renter af til Embedet henlagte Kapitaler, Indtægter af Embedsjord og andre Embedet tillagte Emolumenter, og saa bestemmes der, at i saadanne Tilfælde skal Beløbet af disse Indtægter afdrages fra den Lønning, som efter de følgende Bestemmelser egentlig skulle udbetales af Statskassen. Dette Afdrag, som finder Sted i Forhold til disse Indtægter, som han har fra Brugen af Jord osv., er altsaa fastsat som Noget, der hører til den almindelige Ordning og af Hensyn, der ikke staae i Forbindelse med, hvad der interesserer Embedsmændene, men hvad der interesserer i det Hele Finanserne, fordi det vilde være en besynderlig Umvei, om man ogsaa vilde lade disse Indtægter først flyde ind i Statskassen og derefter lade dem udbetale til de paagjældende Embedsmænd. Man har derfor gjort Veien kortere; man siger: „Du kan beholde Indtægterne af den Jord, Du har, men saaledes, at i den Lønning, Du skal have af Statskassen, afdrages dette Beløb“. Efterat man saaledes først har ordnet, hvad der staaer i Forbindelse med disse Forhold, gaaer man i de følgende Paragrafer over til at sige, at Embedet skal have den og den faste Lønning, og der følger ogsaa en Bestemmelse om, at af samtlige disse faste Lønninger skulle Embedsmændene have det omhandlede Lønningstillæg, ligesom ogsaa de Alderstillaeg, som § 5 tillægger dem. Der er altsaa foruden den ligefremme almindelige Fortolkningsgrund et Moment, som stærkt viser, hvad egentlig Lovens Mening har været, at den er fuldkommen i Samklang med, hvad en rigtig Fortolkning maa lede til. Men der er flere Omstændigheder, som sætte det udenfor Tvivl, som det forekommer mig, at dette er Tilfældet. Der bestemmes med Hensyn til den Maade, hvorpaa disse Indtægter af Brugen af Jord etc. skulle beregnes, at de skulle bestemmes efter et Gjennemsnitsbeløb af 10 Mar;